

Arrest

nr. 136 177 van 14 januari 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Spaanse nationaliteit te zijn, op 22 september 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie van 22 juli 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 26 september 2014 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 25 november 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 december 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. LIEBAUT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDI, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij diende op 4 februari 2014 een aanvraag in voor een verklaring van inschrijving, als werknemer.

Op 22 juli 2014 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing, houdende de weigering van het verblijf van meer dan drie maanden, met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de vreemdelingenwet, "doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft".

3. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, inzonderheid dat elke bestuurshandeling door wettige motieven moet worden gedragen die haar op redelijke manier ondersteunen en rechtvaardigen (motiveringsbeginsel), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen samengelezen met een schending van artikel 40, § 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet), van het Handvest voor de Grondrechten van de Europese Unie (hierna verkort het Handvest) en van de Richtlijn 2004/38/EG van het Europees parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden (hierna verkort de Richtlijn 2004/38/EG).

Ter adstruering van haar middel zet de verzoekende partij uiteen wat volgt:

"1. Door de verzoekster werd een rechtsgeldige arbeidsovereenkomst onderschreven en werd de overeengekomen arbeid door haar ook geleverd. De verweerster schermde met een 'illegale' tewerkstelling doch komt desbetreffend niet verder dan een bewering.

De administratieve formaliteiten waren ten andere sowieso voor rekening van de werkgever. De verzoekster zelf heeft geen bedrog gepleegd noch eender wie proberen te misleiden. Er kan terzake geen inbreuk worden toegeschreven aan de werknemer nu alle eventuele RSZ verplichtingen voor rekening van de werkgever zijn.

Uit niks blijkt ook dat de verzoekster niet conform zou hebben gepresteerd. Verzoekster bewijst, als gebruikelijk, haar tewerkstelling door de overlegging van een onderschreven arbeidsovereenkomst en de overlegging van ontvangen loonbrieven.

De arbeidsovereenkomst vermeldt formeel dat verzoekster in dienst treedt als 'poetshulp' (cfr. dienstbode ; art. 2) met het oog op het verrichten van licht huishoudelijk werk, strijken en koken.

2. A fortiori moesten dienstboden niet bij de RSZ worden aangegeven indien : (1) de dienstbode nooit vier uur of meer per dag bij de werkgever werkt ; (2) de dienstbode dagprestaties van vier uur of meer verricht, maar de som per week van deze dagprestaties van vier uur of meer in totaal geen vierentwintig uur bedraagt, eventueel bij meerdere werkgevers samen.

Onder deze laatste categorie fungeerde de verzoekster : dagprestaties van max 4 uur ; per week in totaal minder dan 24 uur, in casu 20 uur.

Pas vanaf 1 oktober 2014 worden huispersoneel en dienstboden volledig onderworpen aan RSZ-bijdragen. Een vrijstelling van RSZ is in de toekomst enkel nog mogelijk voor occasionele activiteiten van maximum 8 uur per week, zoals babysitten of chauffeur zijn van minder mobiele personen. (Koninklijk besluit van 13 juli 2014 tot opheffing van de artikelen 5 en 18 en tot wijziging van artikel 16 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders).

Zogezien overeenkomstig de toenmalige RSZ regelgeving de werkgever van de verzoekster sowieso dus zelfs niet aangifteplichtig was - met lezing van de inhoud van arbeidsovereenkomst (per dag slechts 4 u ; niet meer dan 24 u nu slechts 20 u/week) - en ook om die reden geen 'illegale' tewerkstelling in casu valt te weerhouden (administratieve instructies RSZ - 2013/01).

3. Verzoekster had als burger van de Unie dan ook het recht gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven gelet haar hoedanigheid van werknemer. Dienovereenkomstig waren er ook geen redenen om verzoekster het bevel te geven het grondgebied te verlaten."

Uit lezing van het middel blijkt dat de verzoekende partij betwist dat de motivering van de bestreden beslissing afdoende is.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 4 februari 2014 een verklaring van inschrijving indiende als werknemer in loondienst. Ze legde een arbeidsovereenkomst neer die werd opgesteld op 24 januari 2014. Uit deze arbeidsovereenkomst blijkt dat de verzoekende partij in dienst werd genomen als poetshulp waarbij haar taken worden omschreven als het verrichten van licht huishoudelijk werk, strijken en koken en dit van maandag tot en met vrijdag telkens van 8 tot 12 uur (zijnde 20u/week). Op 5 mei 2014 legde de verzoekende partij 3 loonbrieven neer.

Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij twijfelt aan de echtheid van de tewerkstelling daar uit de databank van de RSZ blijkt dat er geen sociale bijdragen werden betaald door de werkgever.

De verzoekende partij legt bij haar verzoekschrift een schrijven neer van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van 10 februari 2014 waarbij wordt aangestipt dat in bepaalde gevallen dienstboden en ander huispersoneel niet bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid moeten worden ingeschreven. In dit schrijven wordt verduidelijkt wat onder dienstboden wordt verstaan, namelijk personen die hoofdzakelijk manuele prestaties van huishoudelijke aard (wassen, strijken, kuisen, ...) verrichten ten behoeve van de huishouding van hun werkgever of van zijn gezin.

Uit informatie afkomstig van de portaalsite van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid blijkt dat wat betreft de tewerkstelling van huispersoneel vóór 1 oktober 2014 volgende regels van toepassing waren: dienstbodes dienden niet bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid te worden aangegeven indien de dienstbode dagprestaties van vier uur of meer verricht, maar de som per week van deze dagprestaties van vier uur of meer in totaal geen vierentwintig uur bedraagt.

In casu blijkt uit de voorliggende arbeidsovereenkomst dat de verzoekende partij vier uur per dag werkt, maar dat de som van deze dagprestaties in totaal geen vierentwintig uur doch twintig uur bedragen. Aldus kan de verzoekende partij worden gevolgd in haar argumentering waarbij ze stelt dat zij niet diende ingeschreven te worden bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid door haar werkgever. De verwerende partij is duidelijk uitgegaan van een verkeerde premisse. Om die reden blijkt dat de stelling van de verwerende partij dat er sprake is van een illegale tewerkstelling, hetgeen zij afleidt uit de vaststelling dat er geen sociale bijdragen werden betaald, niet gegrond is. Uit niets blijkt dat de verzoekende partij niet conform de voorgelegde arbeidsovereenkomst zou hebben gepresteerd.

Met haar betoog maakt de verzoekende partij een schending van de motiveringsplicht aannemelijk.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

Het gegeven dat de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden dient te worden vernietigd, leidt in voorliggende zaak tot de bijkomende conclusie dat ook de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten niet rechtsgeldig werd genomen. De gemachtigde kan *in casu* immers geen bevel om het grondgebied te verlaten betekenen aan de verzoekende partij zonder eerst op een zorgvuldige wijze te hebben nagegaan of zijn aanspraak op een recht op verblijf van meer dan drie maanden al dan niet kan worden ingewilligd.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie van 22 juli 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend vijftien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU